

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Scott - Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Marta Kornacka

w obecności Prokuratora Mileny Markowskiej

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2020 r. na rozprawie

sprawy **H. R. (1)**

urodzonego (...) w M.

syna R. i W. z d. K.

oskarżonego o to, że: w dniu 7 maja 2019r. w miejscowości W. gm. B. na drodze wojewódzkiej (...) kierując samochodem, ciężarowym marki S. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 3 ust. 1, art. 26 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym z dn. 20.06.1997 r. w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na obserwacji sytuacji panującej na drodze i nie ustąpił pierwszeństwa pieszej małoletniej M. E. (1) znajdującej się na prawidłowo oznakowanym przejściu dla pieszych, w wyniku czego doszło do jej potrącenia powodującego upadek i przesunięcie kołem po jezdni, w następstwie czego doznała obrażeń ciała w postaci rozległych ran miażdżono-szarpanych całej kończyny dolnej lewej z ubytkami skóry i tkanki podskórnej, odwarstwieniem tkanki podskórnej od powięzi oraz rozległą martwicę skóry, tkanki podskórnej i mięśni oraz oparzenia termicznego znacznej powierzchni kończyny, stłuczenia prawej kończyny dolnej z otarciami naskórka oraz rozległymi krwiakami podskórnymi okolicy biodrowej, uda i podudzia skutkiem których jest ciężki uszczerbek na zdrowiu pod postacią trwałego istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała w rozumieniu art. 156§1 pkt 2 kk

tj. o czyn z art. 177§2 kk

1. Oskarżonego **H. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 177§2 kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk, art. 70§1 kk, art. 72§1pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzy) lat, zobowiązując oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy.
3. Na podstawie art. 42§1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jeden) roku.
4. Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego w pkt 3 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 maja 2019r.

5. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. E. (1) kwoty 20.000 (dwadzieścia tysięcy 00/100) złotych, płatnej do rąk jej przedstawiciela ustawowego- M. E. (2).

6. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 885,60 (osiemset osiemdziesiąt pięć 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu, w tym kwotę 165,60 (sto sześćdziesiąt pięć 60/100) złotych tytułem podatku VAT.

7. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 6/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	R. H. (1)	<p>w dniu 7 maja 2019r. w miejscowości W. gm. B. na drodze wojewódzkiej (...) kierując samochodem, ciężarowym marki S. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, określone w art. 3 ust. 1, art. 26 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym z dn. 20.06.1997 r. w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na obserwacji sytuacji panującej na drodze i nie ustąpił pierwszeństwa pieszej małoletniej M. E. (1) znajdującej się na prawidłowo oznakowanym przejściu dla pieszych, w wyniku czego doszło do jej potrącenia powodującego upadek i przesunięcie kołem po jezdni, w następstwie czego doznała obrażeń ciała w postaci rozległych ran miażdżono-szarpanych całej kończyny dolnej lewej z ubytkami skóry i tkanki podskórnej, odwarstwieniem tkanki podskórnej od powięzi oraz rozległą martwicę skóry, tkanki podskórnej i mięśni oraz oparzenia termicznego znacznej powierzchni kończyny, stłuczenia prawej kończyny dolnej z otarciami naskórka oraz rozległymi krwiakami podskórnymi okolicy biodrowej, uda i podudzia</p>	
--------	-----------	---	--

		skutkiem których jest ciężki uszczerbek na zdrowiu pod postacią trwałego istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała w rozumieniu art. 156§1 pkt 2 kk tj. o czyn z art. 177§2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 7 maja 2019r. R. H. (1) kierował samochodem ciężarowym marki S. (...) o nr rej. (...) w miejscowości W. gm. B. na drodze wojewódzkiej (...). Poruszał się od strony W. w kierunku m. B..	wyjaśnienia R. H.	k. 241v	
zeznania R. K.	k. 13-15		
zeznania M. A.	k. 51-52		
zeznania J. R.	k. 66-67		
zeznania M. E.	k. 128-130		
zeznania J. K.	k. 85		
R. H. (1) zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na obserwacji sytuacji panującej na drodze i nie ustąpił pierwszeństwa pieszej małoletniej M. E. (1), znajdującej się na prawidłowo oznakowanym przejściu dla pieszych, w wyniku	wyjaśnienia R. H.	k. 241v, 180-181	

czego doszło do jej potrącenia.			
zeznania R. K.	k. 13-15		
zeznania M. A.	k. 51-52		
zeznania J. R.	k. 66-67		
zeznania M. E.	k. 128-130		
zeznania J. K.	k. 85		
notatki urzędowe	k. 2, 134-136		
protokół oględzin wypadku drogowego ze szkicem	k. 21-22, 72-75, 76,77		
opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	k. 139-149, 188		
W wyniku zaistniałego wypadku pokrzywdzona M. E. (1) doznała obrażeń ciała w postaci rozległych ran miażdżono-szarpanych całej kończyny dolnej lewej z ubytkami skóry i tkanki podskórnej, odwarstwieniem tkanki podskórnej od powięzi oraz rozległą martwicę skóry, tkanki podskórnej i mięśni oraz oparzenia termicznego znacznej powierzchni kończyny, stłuczenia prawej kończyny dolnej z otarciami naskórka oraz rozległymi krwiakami podskórnymi okolicy biodrowej, uda i podudzia, skutkiem których jest ciężki uszczerbek na	opinia z zakresu medycyny	k. 191-196	

zdrowiu pod postacią trwałego istotnego zeszpecenia zniekształcenia ciała w rozumieniu art. 156§1 pkt 2 kk			
protokół oględzin ciała	k. 157-162		
dokumentacja medyczna	k. 201,203, 205, 206		
R. H. (1) w chwili zdarzenia był trzeźwy, zaś pojazd który prowadził był sprawny technicznie.	protokół badania stanu trzeźwości	k. 3	
opinia rzeczoznawcy samochodowego	k. 54-60		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	wyjaśnienia R. H.	Wszystkie wymienione dowody, będące podstawą ustalenia faktów są jasne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Okoliczności zdarzenia nie budzą wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie relacje bezpośrednich świadków zajścia odnośnie przebiegu wypadku są ze sobą zbieżne i korespondują z zebraną w sprawie dokumentacją.	
opinia biegłego z zakresu ruchu drogowego	<p>Opinie wszystkich biegłych zasługują na uwzględnienie, z uwagi na to, że zostały sporządzone przez osoby dysponujące wiedzą specjalistyczną, są jasne, logiczne, a nadto niekwestionowane przez żadną ze stron.</p> <p>Z treści <u>opinii biegłego oceniającego stan techniczny pojazdu</u> wynika, że samochód ciężarowy marki S. (...) o nr rej. (...), którym w dniu wypadku jechał R. H. (1) był sprawny. Biegły nie stwierdził żadnych uszkodzeń głównych układów mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu pojazdu (układ kierowniczy, hamulcowy, zawieszenia, czy napędowy), które powstałyby przed zaistniałym wypadkiem.</p> <p>Z treści <u>opinii biegłego z zakresu medycyny</u> wynika, że pokrzywdzona M. E.</p>		

(1) w wyniku wypadku drogowego doznała obrażeń ciała w postaci rozległych ran miażdżono-szarpanych całej kończyny dolnej lewej z ubytkami skóry i tkanki podskórnej, odwarstwieniem tkanki podskórnej od powięzi oraz rozległą martwicę skóry, tkanki podskórnej i mięśni oraz oparzenia termicznego znacznej powierzchni kończyny, stłuczenia prawej kończyny dolnej z otarciami naskórka oraz rozległymi krwiakami podskórnymi okolicy biodrowej, uda i podudzia. W jego ocenie skutkiem tych obrażeń jest ciężki uszczerbek na zdrowiu pod postacią trwałego istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała w rozumieniu art. 156§1 pkt 2 kk.

Biegły z zakresu wypadków drogowych wskazał, że bezpośrednią przyczyną zaistnienia wypadku była nieprawidłowa technika jazdy kierującego (...), który swoim zachowaniem naruszył zasadę szczególnej ostrożności. Biegły wskazał, że do wypadku doszło na prawidłowo oznakowanym przejściu dla pieszych w obszarze zabudowanym. Warunki widoczności były w tym czasie bardzo dobre. Opiekunka wraz z dziećmi znajdującymi się na przejściu była widoczna,

	<p>gdy samochód S. (...) znajdował się 118 m przed przejściem (posiadała na sobie kamizelkę w kolorze żółtym). W tej sytuacji kierowca samochodu ciężarowego obowiązany był zatrzymać się przed przejściem dla pieszych w celu umożliwienia przejścia uczniów na drugą stronę.</p> <p>Jednocześnie zdaniem biegłego brak jest przesłanek do przyjęcia, że to pokrzywdzona M. E. (1) wraz z opiekunką naruszyły zasady ruchu drogowego. Opiekunka była ubrana w kamizelkę odblaskową, a więc była widoczna z daleka. W chwili wejścia opiekunki na przejście samochód poruszający się z prędkością 50 km/h znajdował się ok. 174 m przed miejscem wypadku i nie był dla niej widoczny, więc podjęta przez nią decyzja o wejściu na przejście była uzasadniona.</p>		
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

1.1.1	zeznania Z. E. k. 31-32, M. E. k. 42, E. F. k. 9-10, J. S. k. 85	Zeznania wymienionych osób nie miały znaczenia dla dokonanych ustaleń faktycznych, albowiem nie byli bezpośrednimi świadkami wypadku	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. H. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W art. 177§2kk spenalizowany został tzw. ciężki wypadek drogowy, którego skutkiem jest śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu. Istota tego przestępstwa od strony przedmiotowej polega na naruszeniu zgeneralizowanych reguł ostrożnego postępowania z określonymi dobrami i spowodowanie w wyniku tego określonej szkody. Naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu może nastąpić umyślnie lub nieumyślnie, lecz skutki czynu stanowiące ustawowe znamię i decydujące o zaistnieniu przestępstwa są objęte winą nieumyślną. Sposób</p>			

naruszenia zasad nie rzutuje na stronę podmiotową całego przestępstwa, ale wpływa na zawartość bezprawia; jest ono większe w razie umyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa, mniejsze w przypadku ich nieumyślnego naruszenia (por. R. Stefański, *Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i w komunikacji*. Komentarz, Warszawa 2000, s. 222-223; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, *Odpowiedzialność za spowodowanie wypadku komunikacyjnego w świetle regulacji nowego Kodeksu Karnego z 1997r.*, Cześć I, Pal. 1999, Nr 1-2, s. 23). Dla prawidłowego ustalenia nieumyślności nie wystarczy wskazanie ogólnej nieostrożności zachowania sprawcy. Konieczne jest bowiem wskazanie konkretnej reguły ostrożności, która została naruszona, w wyniku czego doszło do popełnienia czynu zabronionego.

(Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014 r.V KK 162/14)

Art. 3 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j. Dz.U. 2020.110) przewiduje, że uczestnik ruchu znajdujący się na drodze jest zobowiązany do zachowania ostrożności,

a gdy ustawa tego wymaga - szczególnej ostrożności. Z kolei art. 26 ust. 1 cyt. ustawy stwierdza, że kierujący pojazdem, zbliżając się do przejścia dla pieszych jest zobowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na przejściu. Definicję "szczególnej ostrożności" zawiera art. 2 pkt 22 tej ustawy, który definiuje ją jako zwiększenie uwagi i dostosowanie się do warunków i sytuacji na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie.

Kierowca zbliżając się do przejścia dla pieszych zawsze musi się liczyć z możliwością pojawienia się na jezdni pieszego, jest więc zobowiązany zmniejszyć szybkość do granic pozwalających w razie potrzeby na natychmiastowe zatrzymanie pojazdu. Tymczasem z zeznań świadków w przedmiotowej sprawie wynikało, że H. R. dojeżdżając do przejścia dla pieszych jechał ze stałą prędkością, nie zwalniał i nie hamował. Obecność pieszych na przejściu dla pieszych nie powinna być dla oskarżonego zaskoczeniem, gdyż była sygnalizowana przez pojazd, który zatrzymał się przed przejściem dla pieszych na przeciwnym

pasie ruchu. Warunki pogodowe tego dnia były bardzo dobre, osoba przeprowadzająca dzieci przez pasy była ubrana w kamizelkę odblaskową. Nie bez znaczenia jest również ta okoliczność, że oskarżony jest zawodowym kierowcą pracującym przed wypadkiem w firmie (...) w P.. Jednocześnie H. R. mieszka w m. B., położonej zaledwie 3 km od miejsca wypadku. Teren ten był więc oskarżonemu dobrze znany, wielokrotnie przejeżdżał przez W. i doskonale wiedział, w którym miejscu znajduje się szkoła i przejście, z którego korzystała młodzież. Gdyby zatem kierowca w dniu zdarzenia obserwował dokładnie drogę i przejście dla pieszych, do którego się zbliżał, miałby możliwość szybkiej i skutecznej reakcji na sytuację, która na nim zaistniała.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń nie budzi najmniejszych wątpliwości, że oskarżony R. H. (1) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności polegającej na obserwacji sytuacji panującej na drodze i nie ustąpił pierwszeństwa pieszej małoletniej M. E. (1)

znajdującej się na prawidłowo oznakowanym przejściu dla pieszych, w wyniku czego doszło do jego potrącenia.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. H. (1)	1, 2	1	<p>Przy wymiarze kary 1 roku pozbawienia wolności Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności podmiotowo-przedmiotowe sprawy. Sąd miał na uwadze okoliczności zdarzenia, tj. korzystne warunki atmosferyczne i drogowe, czyli słoneczną pogodę, brak opadów, co warunkowało dobrą widoczność. Oskarżony, jako zawodowy kierowca i jednocześnie mieszkaniec B. doskonale znał trasę w miejscu zdarzenia, która to okoliczność skutkuje zwiększonymi wymaganiami odnośnie oskarżonego jako uczestnika ruchu drogowego. Sąd miał również na uwadze wagę czynu oskarżonego, skutującego trwałymi, negatywnymi konsekwencjami dla stanu zdrowia pokrzywdzonej, zmniejszeniem komfortu jej życia i koniecznością podjęcia długotrwałego leczenia. Jednocześnie nie bez znaczenia jest to, że oskarżony wyraził żal z powodu popełnionego</p>

przestępstwa i interesował się losem pokrzywdzonej, odwiedzając ją i pytając rodziców o stan jej zdrowia. Sąd miał na uwadze również dotychczasową niekaralność oskarżonego (karta karna, k. 207) co uprawnia do potraktowania przypisanego mu przestępstwa jako nieszczęśliwego incydentu w życiu oskarżonego, nie zaś konsekwencji generalnie nieodpowiedzialnego kierowania samochodem.

Jednocześnie na zasadzie art. 69 § 1, 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kar pozbawienia wolności na okres próby 3 lat. Zdaniem Sądu zastosowanie tego środka probacyjnego, połączonego z zobowiązaniem oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów zapobiegawczych i wychowawczych kary i zapobiegnie powrotowi oskarżonego do przestępstwa. Tak orzeczona kara w ocenie Sądu jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił.

R. H. (1)	3	1	<p>Sąd na podstawie art. 42§1 kk orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku. Zdaniem Sądu zakaz ten będzie wystarczający do osiągnięcia wobec sprawcy celów oraz funkcji wymienionego środka karnego</p>
R. H. (1)	5	1	<p>Na podstawie art. 46§1 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. E. (1) kwoty 20.000 złotych, płatnej do rąk jej przedstawiciela ustawowego- M. E. (2). Sąd miał na względzie potrzebę rekompensaty, chociaż w pewnym zakresie, w wymiarze materialnym, krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonej wskutek wypadku. Sąd miał na uwadze ból M. E. (1), znaczne pogorszenie stanu jej zdrowia, konieczność kontynuowania długotrwałego leczenia i potrzebę korzystania przez nią z pomocy innych osób w bieżącym funkcjonowaniu, co nie miało miejsca przed zejściem.</p>

<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. H. (1)	4	1	Na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, Sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od 7 maja 2019r.
R. H. (1)	6	1	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. B. kwotę 885,60 złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, w tym kwotę 165,60 złotych tytułem podatku VAT. Podstawą rozstrzygnięcia były przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. (Dz. U. 2016.1714 ze zm.) w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu
<p>6. <i>inne zagadnienia</i></p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym</p>			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	Ze względu na trudną sytuację majątkową R. H. (1), który aktualnie jest osobą bezrobotną pozostającą na zasiłku, Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.	
7. Podpis		